

prima instanță: A. Rotari
instanța de apel: M. Anton, A. Panov, I. Secrieru

dosarul nr.2ra-3224/13

Î N C H E I E R E

30 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul : Svetlana Filincova

Judecătorii: Galina Stratulat, Iurie Bejenaru,

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Nicolae Urîtu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Urîtu Nicolae către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, cu privire la recuperarea prejudiciului material și celui moral cauzat prin acțiunile ilegale ale procuraturii și instanței de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Urîtu Nicolae, și menținută hotărîrii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 aprilie 2013,

c o n s t a ț ă :

La 19.03.2013 Urîtu Nicolae a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al R. Moldova, cu privire la recuperarea prejudiciului material și celui moral cauzat prin acțiunile ilegale ale procuraturii și instanței de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul Urîtu Nicolae, a indicat că, el, deținând licență de avocat, a fost desemnat prin Decizia privind acordarea asistenței juridice calificate garantate de stat nr. 6135/ACP din 22.05.2012 în vederea acordării asistenței juridice calificate în cauza penală nr. 2012038049 în privința lui Ursu Alexandru pornită în baza art. 349 alin. (1), 287 alin. (2) Cod penal.

Prin ordonanța procurorului Raileanu Dumitru din Procuratura Buiucani mun. Chișinău din 23.05.2012 s-a dispus înlăturarea și înlocuirea apărătorului Urîtu Nicolae conform art. 52 CPP, art. 70 alin. 4 p. 3) CPP, sesizarea fiind comunicată Consiliului Baroului Avocaților din RM.

Plângerea lui împotriva ordonanței de înlocuire a apărătorului din 23.05.2012 a fost respinsă ca neîntemeiată prin ordonanța din 31.05.2012 emisă de către procurorul adjunct al Procuraturii Buiucani, mun. Chișinău, Nicolae Tricolici, iar prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27.06.2012 a fost respinsă plângerea lui referitor la anularea ordonanței de înlocuire a apărătorului din 23.05.2012 și

ordonanța de respingere a plângerii din 31.05.2012, cu care a luat cunoștință la data de 24.07.2012.

Mai menționează reclamantul Urîtu Nicolae că, la baza emiterii ordonanței de înlocuire a apărătorului din 23.05.2012 nu a stat cererea lui Ursu Alexandru Iurie, aceasta fiind întocmită și semnată de către ultimul doar la data de 25.05.2012, iar raportul de acordare a asistenței juridice calificate garantate de stat a fost prezentat la data de 25.07.2012 în care a fost indicată suma de 960 lei, sumă care nu a fost achitată.

Prin decizia Comisiei pentru etică și disciplină din 14.05.2012 a fost declarată inadmisibilă plângerea nr. 2/002 din 03.01.2012 semnată de Procurorul Buiucani mun. Chișinău Eduard Mașnic și executată de procurorul Mihail Proca împotriva avocatului Urîtu Nicolae.

Consideră că prin acțiunile ilegale ale procuraturii și instanței de judecată i-a fost lezat dreptul la muncă stabilit în art. 43 al Constituției Republicii Moldova, iar prin neremunerarea muncii pentru acordarea asistenței juridice calificate garantată de către stat conform raportului din 25.07.2012 în cauza penală Ursu Alexandru Iurie, i-a fost cauzat un prejudiciu material mai mare de 960 lei, urmând să participe în continuare pe parcursul desfășurării urmăririi penale, ulterior în instanța de judecată și ar fi acumulat o sumă mai mare de 2000 de lei.

Mai menționează reclamantul că, chiar dacă a fost înlocuit și înlăturat dintr-o cauză penală și există o încheiere a judecătorului de instrucție neanulată care este ilegală, adevărul legal, procesual penal și procesual civil rămâne de partea lui constituind o convingere morală, legală, procesual penală, procesual civilă și profesională, din cauză că persoanele condamnate nu contestă pe mai multe căi de atac actele judecătorești iar în cazul dat are posibilitatea reală de a stabili adevărul și de a-și consolida reputația profesională și statutul în societate.

Reclamantul mai invocă că circumstanțele în care i-a fost cauzat prejudiciul moral sunt foarte grave și datorită statutului său social ca persoană vătămată ce coincide cu cel de avocat, îi permite la un nivel suficient de înalt să sesizeze și să conștientizeze adevărul legal la o treaptă de multe ori superioară instanțelor de judecată din RM în ipostaza că în activitatea sa profesională mereu respectă legea în procesul aplicării, însă pentru a traduce legal în viață prevederile legale în cadrul activității în domeniul dreptului de judecători, procurori, notari, avocați etc. este foarte greu și necesită un grad intelectual sporit și deosebit de cel comun pentru fiecare persoană fizică în particular.

Cere, reclamantul Urîtu Nicolae, admiterea acțiunii, repararea prejudiciului material în sumă de 960 de lei și repararea prejudiciului moral în cuantum de 1 000 000 (un milion) de lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 29 aprilie 2013 acțiunea înaintată de Urîtu Nicolae către Ministerul Justiției al R. Moldova, cu privire

la recuperarea prejudiciului material și celui moral cauzat prin acțiunile ilegale ale procuraturii și instanței de judecată a fost respinsă ca fiind nefondată.

Urîtu Nicolae la 30 aprilie 2013 a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 29 aprilie 2013, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii, invocînd că, instanță a respins acțiunea fără a ține seama de faptul că apărătorul, în funcție de calitatea procesuală a persoanei ale cărei interese le apără, are dreptul să i se repare prejudiciul cauzat prin acțiunile nelegitime ale organului de urmărire penală sau ale instanței, în caz contrar ar fi egalat cu persoanele fizice în cazurile enunțate în Legea RM nr. 1545-XIII și ar fi discriminat avocatul de statutul procesual penal și profesional de subiecții indicați în legea sus menționată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2013 s-a respins apelul declarat de către Urîtu Nicolae, și menținută fără modificări hotărîrea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 29 aprilie 2013.

La adoptarea soluției sale, instanța de apel a constatat că, prima instanța a făcut o justă concluzie cu privire la aceea că circumstanțele de fapt invocate de către Urîtu Nicolae întru susținerea pretențiilor sale nu cad sub incidența temeiurilor și cazurilor de apariție a dreptului la repararea prejudiciului în condițiile Legii nr. 1545-XIII din 25.02.1998.

Conform art. 1422 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. În speță, Urîtu Nicolae nu a demonstrat existența faptelor ce ar atenta la drepturile sale nepatrimoniale, la fel cum nu a indicat instanței nici o lege care ar permite încadrarea circumstanțele de fapt descrise de către acesta în acțiune.

Mai mult, invocarea de către apelant a art. 68 alin. (20) CPP, care prevede dreptul să i se repare prejudiciul cauzat prin acțiunile nelegitime ale organului de urmărire penală sau ale instanței, nu este relevantă în speță, deoarece ordonanța procurorului contestată de către apelant nu a fost anulată prin actul de dispoziție al instanței de judecată, rămânând a fi una legală la data examinării prezentei cauze.

La 02 iulie 2013 Urîtu Nicolae a depus obiecții la procesul-verbal al ședinței instanței de apel din 27 iunie 2013.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2013 au fost respinse ca neîntemeiate obiecțiile la procesul-verbal ședinței instanței de apel din 27 iunie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Urîtu Nicolae către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, cu privire la recuperarea prejudiciului material și celui moral cauzat prin acțiunile ilegale ale procuraturii și instanței de judecată.

La 25 iulie 2013 Urîtu Nicolae, în termen, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, consideră hotărîrile judecătorești ilegale și neîntemeiate, deoarece în cadrul examinării cauzei instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a litigiului și a aplicat și interpretat eronat normele dreptului material și procedural, fapt ce a dus la pronunțarea unei decizii ilegale și neîntemeiate.

Invocă că prima instanță prin actul său judiciar ilegal și absent de nefondat a îngreunat accesul la justiție reclamantului contrar art.20 din Constituția RM, iar contrar art. 23 din Constituția RM aceeași instanță judecătorească nu i-a recunoscut reclamantului Urîtu Nicolae personalitatea juridică. Încalcînd art. 26 din Constituția RM instanța de fond a limitat dreptul la apărare lezat în aceeași formă și conținut de Procuratura sect. Buiucani, mun. Chișinău și de Judecătoria sect. Buiucani, mun. Chișinău, menținînd dreptul la apărare cu același caracter ilegal și în hotărîrea din 29.04.2013 în care și alte aspecte ale dreptului la apărare a reclamantului au fost nesocotite.

Nefiind remunerat pentru munca sa reclamantul, statul Republica Moldova nu a respectat viața privată a cetățeanului Urîtu Nicolae avînd ca bază dreptul participantului la procesul civil de a fi retribuit pentru munca prestată și viața familială avînd ca suport dreptul și obligația morală, legală și constituțională ale reclamantului de a-și întreține familia, fiind o persoană căsătorită, iar statul Republica Moldova a făcut o economie nejustificată legal, din orice alte puncte de vedere a mijloacelor bănești publice în acest sens.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Urîtu Nicolae, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurenților se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanțele judecătorești au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Urîtu Nicolae, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulumul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Urîtu Nicolae ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Urîtu Nicolae, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru